

Pedagogische visie - Verwander maar!

Mijn pedagogische visie is gebaseerd op de kennis en ervaring die ik heb opgedaan gedurende mijn studie- en werkjaren, aansluitend op de wettelijk vereiste pedagogische basisdoelen van Marianne Wiksen-Walraven:

1. Bieden van fysieke en emotionele veiligheid
2. Bevorderen van persoonlijke competenties: stimuleren van creativiteit en nieuwsgierigheid door spel
3. Sociale interactie
4. Socialisatie in combinatie met ontdek je eigen-wijsheid

Emotionele veiligheid

Dit is de belangrijkste en eerste pijler van waaruit ik werk en handel. Wanneer een kind zich veilig voelt, zal het gaan spelen en ontdekken. Zorg dragen voor deze veiligheid is een belangrijk onderdeel van het bieden van de opvang. Ik heb een scherp oog voor de behoeften van een kind en weet hoe ik hier op in kan spelen. Als ik zoekende ben hierin, neem ik het kind (passend bij de leeftijd) graag mee in de zoektocht naar hoe we samen kunnen ontdekken waar de behoefte van het kind ligt. De rust die ik uitstraal vormt vaak een basis van vertrouwen, wat maakt dat kinderen in hun eigen tempo een spel of een activiteit gaan ontdekken. Is er behoefte aan even rust of juist aandacht, even wat eten of juist lekker bewegen, dan kan ik kijken hoe ik dit kan bieden, passend bij het moment. Anderzijds, heeft emotionele veiligheid ook te maken met de groep en hoe een kind hierin beweegt. Ik schep de kaders en grenzen voor een veilige plek waarbij elk kind zichzelf mag en kan zijn. Zo geef ik helder aan wat ik wel en niet wil en hoe met elkaar en spullen kan worden omgegaan. Of een kind zich daadwerkelijk veilig voelt, heb ik niet volledig in de hand. Dit komt omdat een kind ten allen tijden ook de veiligheid vanuit zijn gezin meeneemt. Het afgelopen jaar heb ik de opleiding systemisch werk afgerond (bij het [JAinstituut](#)). Dit heeft geleid tot een vergroot (lichaams)bewustzijn en ook heeft het een grote impact op hoe ik naar mensen en het leven kijk. Het heeft de veiligheid in mijzelf vergroot, waardoor ik ook (nog meer) veiligheid over kan brengen aan kinderen. Al deze kennis en wijsheid neem ik mee in mijn contact met de kinderen in de opvang. Het kijken door deze systemische bril, maakt dat ik mij in grote mate ervan bewust ben dat ik niet alle invloed kan hebben op het gevoel van veiligheid van een kind. Ik zal mijn best hiervoor doen en ten allen tijden proberen te zorgen voor een veilig klimaat. Mochten hier problemen in ontstaan, dan zal ik altijd in gesprek gaan met de ouders. Om te kijken waar dit probleem mogelijk ontspringt.

Stimuleren van creativiteit en nieuwsgierigheid door spel

Kinderen leren zoveel uit zichzelf. Door te doen, te proberen, te falen, te zijn. Ik wil een omgeving bieden waarbij dit centraal staat. Een plek voor kinderen waarbij het ritme van de natuur centraal staat, kinderen alleen of juist samen kunnen spelen, leren, ontdekken en experimenteren. Ook een plek waar alle ruimte is voor emoties, voelen in hun lijf en ontdekken wie ze zijn. Kinderen weten vaak heel goed wat goed is voor henzelf. Dit vertrouwen voeden en hen hieraan helpen herinneren als ze het even niet weten of durven. Ik zie het als mijn rol in de opvang om voor kinderen de ruimte te creëren voor vrijheid en spelen. De natuur zit vol met deze ruimte en vrijheid, dus ik ga veel naar buiten met de kinderen. Maar ook binnen kan ik dit bieden door het aanbieden van open eind speelgoed, sensorische materialen zoals klei of kinetisch zand en regelmatig creatieve (verf) opdrachten aanbieden.

Sociale interactie

De opvang vindt plaats in een groep met kinderen. Dit zorgt voor sociale interactie. Kinderen zullen hierin altijd andere behoeften hebben en ook zal het per kind en leeftijd verschillen hoe vaardig kinderen hierin zijn. Ik zal hier altijd rekening mee houden. Ook hierin zal ik kijken naar de behoeften van de kinderen. Is er behoefte aan samen of juist even alleen? En wat kun je verwachten van aan sociale interactie van een 2 jarige of van een 6 jarige? Deze verschillen ook aan de kinderen benoemen (leeftijdspassend) kan bijdragen aan bewustzijn hierin. Daarnaast besef ik mij volledig dat kinderen gewoon zijn in het moment en hier zeker niet altijd rekening mee (hoeven te) houden. Ik ben degene die de veiligheid ook hierin weer zal waarborgen. En ik neem de verantwoordelijkheid hier dan ook voor.

Sociale interactie gaat wat mij betreft ook over kinderen stimuleren in het spel samen. Niet zo zeer gericht op een eindresultaat of doel, maar eerder om het proces. Dat er fijn samen gespeeld wordt, dat ze samen mooie dingen bedacht/gecreëerd hebben etc. Dus focussen op het proces, het moment en niet op een bepaald doel of resultaat. Zo leren kinderen dat ook fouten maken gewoon mag en erbij hoort.

Sociale interactie oefenen gaat ook over het omgaan met conflicten. Hoe ga je om met een ruzie? Een boos kind? Ik geef ruimte aan de emotie en zal zorgen dat dit op een veilige manier ontladen kan worden. Sorry hoeft er niet gezegd te worden in mijn opvang. Het gaat erom dat er erkenning is voor datgene wat is gebeurd. Dus wanneer een kind een ander kind heeft pijn gedaan, zal ik hen laten oefenen in het benoemen van datgene wat er is gebeurd. Ik zal hierin altijd het voorbeeld geven en ze laten ervaren wat er gebeurd als je dit uitspreekt. Dit kan heel spannend zijn, zeker in het begin. Het gaat om een kwetsbaarheid die alleen mogelijk is als er een veilige sfeer is en een kind zich veilig voelt. Wanneer de erkenning is gegeven, zakt de emotie bij de ander vaak al wat weg. En dan is er snel weer ruimte om gewoon weer verder te spelen.

Ontdek je eigen-wijsheid

Naast allerlei momenten van spel en buiten zijn, zal ik wanneer het passend is, stil staan bij de emoties die worden ervaren door kinderen. Ik zal dit doen aan de hand van gesprekjes, toneelvorm, emotieskaartjes en wanneer passend een andere vorm (zoals een tekening maken voor/over jezelf of over een bepaalde situatie). Op deze wijze wil ik kinderen inzicht geven in zichzelf en wat er aan emoties te ervaren is in hen. Ook sta ik stil bij hoe een kind in zijn/haar energie zit. Ze leren op deze wijze op jonge leeftijd al dat het goed is voor zichzelf te (blijven) zorgen. Vaak weten kinderen dit van nature heel goed. Maar door de prikkels om hen heen, kan dit ook zeker lastig voor hen zijn. Door hier samen regelmatig bewust bij stil te staan, wordt dit bewustzijn hierover vergroot. Dit kan helpen om inzicht te krijgen in hun eigen-wijsheid en ook dit te zien bij de ander. Ik zal altijd benadrukken dat iedereen anders is en dus ook anders met situaties en emoties om gaat. Ik oordeel hierbij nooit over het kind zelf en zal enkel benoemen als bepaald gedrag niet prettig is, zowel voor het kind zelf, als voor de ander/de groep.

Ik kijk ten allen tijden naar de energie, interesse en motivatie van de kinderen. Dus ik laat los waar nodig en verzin juist dingen erbij als dit is wat het moment vraagt. Iedereen slaapt wel eens wat minder of heeft juist heel veel energie. Dit is helemaal goed en ik ben in staat hier goed op in te spelen. Ik zal hierin ook altijd eerlijk naar de kinderen toe zijn wat betreft mijn eigen energie. Zij mogen zien hoe ik hier voor mezelf mee omgaan. Dit is wat mij betreft een hele mooie wijze om hen voor te leven goed te luisteren naar jezelf. Voorleven aan de kinderen is voor mij een mooie manier om hen ook te laten ontdekken wat hun eigen-wijsheid is, mogelijk anders, mogelijk gelijk aan dat van mij. Dit is allemaal goed.